

hvor det er daarligt Vejr, oplægge Væerne paa bestemte Pladser, nemlig disse 2, som der her er Tale om at forsyne med ordentlige Kajanlæg, Thorshavn og Trangisvaag, og derfra fordele dem til de andre mindre Pladser.

Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds har jo i Virkeligheden ønsket at komme Thorshavns Kommune i Møde i den Stilling, den har indtaget i Øjeblikket. Han siger, vi skal vogte os for at komme ind i denne Hvepserede. Ja, Ordet kan vist passe meget godt. Det forekommer mig, at Thorshavn har svinget rundt i alle Kompassets Retninger under denne Sags Behandlinger. Den har til at begynde med holdt paa, at Havnen skulde være Statshavn, fordi Kommunen ikke kunde paatage sig Vedligeholdelsen. Det er jo en af Hovedgrundene til at gøre Havnen til en Statshavn, at man ikke vil paabyrde Kommunen den store Vedligeholdelsesudgift. Dernæst har Thorshavn stærkt ønsket, at det skulde være en Trafikhavn, og nu vil man have, at Havnen skal være kommunal og ikke Trafikhavn. Saa er der efter min Mening ikke andet at gøre end at undgaa det, som det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds selv vil undgaa, men som han netop ikke undgaa ved sit Ændringsforslag, idet han ryger lige ned i Hvepsereden og siger: Lad os blive ved at køre rundt i denne Hvepserede i alle Kompassets Retninger, i Stedet for at gøre det, som vi andre mener er rigtig: skære lige igennem og sige: Vi bryder os ikke det mindste om de lokale Interessesætninger, vi ser paa Totaliteten, paa, hvad Færøerne som Helhed er tjent med! Det ærede Medlem ræsonnerer som saa: Nu kan I lave, hvad I vil, I faar denne Dækmole og kan for øvrigt gøre, som I vil, I kan slaas indbyrdes; vi giver Pengene ud uden Hensyn til, hvad der er tjenligt for det fælles Bedste deroppe.

Det er ogsaa af Betydning ved et Kajanlæg paa et saadant Sted, er, at Fiskekutterne, der saa udmærket godt kan ligge et andet Sted i den Periode, hvor de ikke er ude at fiske, f. Eks. i Skaalefjord, hvor de nu lægger ind, kan blive hurtigt udstyret og ligeledes faa deres Fangst i Land. Det er meget besværligt at udstyre Fiskekutterne, naar man ikke kan lægge til Kaj med dem. Flertallets Tilbud forekommer mig at være stort og reelt, hvis Thorshavn overhovedet kan magte at tilskyde de 162,000 Kr., der er Tale om,

og jeg tror, det vil blive Byen og Færøerne i det hele taget til uvurderlig Nytte. Det eneste, som har gjort mig betænkelig, er, at det hele er overmaade kostbart, men jeg har dog kunnet overvinde mine Betæneligheder ud fra den Betragtning, jeg gjorde gældende ved Lovforslagets første Behandling, at der virkelig er Grund til at komme det færøske Næringsliv til Hjælp herfra, og at vi virkelig, som den rigere Del af Danmark, skylder den fattigere Del af Danmark Støtte.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 4 skal jeg bemærke, at efter den Forandring, som det ærede Medlem har foreslaaet heri, kan ogsaa jeg tiltræde det, idet jeg for øvrigt mener — jeg er deri enig med den højtærede Minister —, at det udtaler en Selvfølgelighed. Jeg sætter alligevel Pris paa, at denne Selvfølgelighed bliver slaaet fast, for vi har i denne Sag set flere Selvfølgeligheder blive trukket frem og tilbage. Jeg beklager bare, at det ærede Medlem ikke har fundet paa det lidt før; saa havde vi formodentlig faaet det lidt kønnere; det gør imidlertid ikke saa meget.

Dernæst skal jeg omtale Ændringsforslagene Nr. 9 og 10. Det første gaar ud paa at ændre Ordet „Materialier“ i § 7, 11te Stykke til „Raamaterialier“. Thorshavn skal herefter ikke levere Materialier, Cement eller lignende, til Bygningen, men afstaa, hvad der findes paa Thorshavns Grund af Sten og Grus f. Eks. til Anlægget. Dette skal dog ikke opfattes saaledes, at Fortøjningskæder eller Apparater, som tilhører Havnen, den nuværende Afmærkning af Havnen, f. Eks. den saakaldte Kongebro, ikke skal afstaa. Jeg vil gerne have understreget, at denne Forandring fra „Materialier“ til „Raamaterialier“ ikke maa opfattes saaledes; jeg betragter det nemlig som en given Ting, at naar Havnen skal være en Statshavn, maa alle disse Ting, jeg her nævnede, der ikke er Raamaterialier, afleveres til Statshavnen, idet Staten saa ganske vist til Gengæld forpligter sig til at betale den mindre Gældspost, som nu paahviler Havnen. Denne Gældspost, der efter de Opgivelser, vi har faaet, andrager ca. 13,000 Kr., er ikke omtalt i selve Lovforslaget, men jeg for mit Vedkommende opfatter den altsaa som en Forpligtelse, der i Henhold til Bemærkningerne til Lovforslaget overtages af Staten.

Ændringsforslag Nr. 10 gaar jo ud paa, at de Grundarealer, som er nødvendige til Havnen, afleveres, uden at Staten yder Kommunen Vederlag derfor. Ændrings-